

سه شنبه 21 مرداد 1399 - 21 ذی الحجه 1441 - 11 آگوست 2020

اعدام "میرزا رضا کرمانی" به جرم قتل ناصرالدین شاه (1276 ش)...

اعدام "میرزا رضا کرمانی" به جرم قتل ناصرالدین شاه (1276 ش)، میرزا رضا کرمانی در کرمان به دنیا آمد. در جوانی به تهران رفت و به دست‌فروشی و سمساری مشغول شد تا اینکه رفته رفته مورد اعتماد تجار تهران قرار گرفت. وی در سال 1268 ش پس از آشنایی با سیدجمال‌الدین اسدآبادی، سخت‌مذوب‌اندیشه‌ها و افکار او شد و از همان زمان، به فعالیت‌های سیاسی پرداخت. در پی استبداد و جور زمان ناصرالدین‌شاه قاجار و اخراج سیدجمال‌الدین اسدآبادی از ایران، میرزا رضا کرمانی بارها به گونه کتبی و شفاهی به ناصرالدین شاه و درباریان‌اش اخطار نمود که به جهت بی‌احترامی و ستمی که درباره سیدجمال‌الدین روا داشته‌اند، کشته خواهند شد. رژیم استبدادی قاجار، زبان تیز و حرکات اعتراض‌آمیز او را تحمل نکرد و میرزا رضا را به 5/7 ماه زندان محکوم کردند. میرزا پس از آزادی، راهی اسلامبول ترکیه گردید و با سید دیدار نمود. میرزا از اوضاع ایران بسیار نالید و سید او را به کندن ریشه فساد که همان ناصرالدین شاه بود، تشویق کرد. سرانجام شاه قاجار که در تدارک برگزاری جشن‌های پنجاهمین سال سلطنت خود بود، در 17 ذی‌القعدة 1313 ق برابر با 13 اردیبهشت 1275 ش با 3 گلوله میرزا رضا در حرم حضرت عبدالعظیم (ع) در ری کشته شد. میرزا با بیان سخنانی در دادگاه فرمایشی، حقایق را بازگو نمود و شاه را رسوا کرد. سرانجام میرزا رضا کرمانی در روز دوم ربیع‌الاول 1314 ق برابر با 21 مرداد 1276 ش توسط دستگاه جبار قاجار به دار آویخته شد و به شهادت رسید. آخرین جمله میرزا این بود: "این چوبه دار را به یادگار نگه دارید، من آخرین نفر نیستم".

دستگیری سیدان‌کمینه مجازات‌ها و انحلال آن (1296 ش)، کمیته مجازات، گروهی سری بود که در سال 1295 ش در تهران تشکیل شد و بنیانگذاران آن، تنی چند از طرفداران مشروطه بودند که پس از استقرار نظام جدید، مقاصد خود را دست‌نیافته دیدند و ناکامی مشروطیت را به سبب خیانت و بی‌کفایتی وزرا می‌دانستند. از این روی، تصمیم گرفتند با تشکیل گروهی به نام "مجازات" به پندار خود به مقابله با عناصر خائن، وطن‌فروش و نالایق بپردازند. البته در این پندار، اتکای آنها بر قضاوت شخصی بود. عنصر اجرایی این کمیته شخصی با نام کریم دواتگر بود که سالیان قبل، مامور ترور شیخ فضل‌الله نوری گردید که به این کار موفق نشد. پس از مدتی بین اعضای شورا اختلافات روی داد و شورا از بیم افشای اسرار کمیته، کریم دواتگر را کشت. پس از این حادثه، افراد دیگری به گروه راه یافتند و به سبب فراهم نبودن سیاست واحد و مستقل، اختلافاتی بین اعضای آن بروز کرد. از طرفی ضعف مالی نیز سبب شد که گروه به باج‌خواهی از ثروتمندان رو کند. هر چند این گروه، هراسی بزرگ در دل دولتیان افکند، دیری نپایید که در آستانه فروپاشی قرار گرفت. این شورا در اواخر کار، به دلیل تکروری در میان برداشتن مخالفان خود، دچار چنددستگی گردید و یکی از اعضای اصلی که پیش‌بینی می‌کرد به سرنوشت کریم دواتگر دچار شود، از بیم جان خود، تشکیلات گروه را برای ژاندارمری افشا کرد. در نهایت، اعضای کمیته در 21 مرداد 1296 ش برابر با 23 شوال 1335 ق در دوران صدارت وثوق‌الدوله دستگیر، برخی اعدام و بعضی تبعید شدند. فعالیت در چارچوبی غیراصولی و هدفدار نبودن معیارهای تشکیلاتی، نفوذ افراد سست‌عنصر در گروه، ضعف مالی و وابستگی به ثروتمندان، نداشتن پایگاه مردمی به سبب برخی ترورها از جمله ترور میرزا حسن از علمای طراز اول تهران، از عوامل سقوط و فروپاشی کمیته مجازات بود.

حجت‌عارف‌الله و عالم‌بانه، آیت‌الله سیدعبدالحکیم کشمیری (د. ق. 1419)، پس از فراگیری دروس مقدمات در نجف، در حلقه‌ای درس خارج آیات عظام: خویی، سیدعبدالعالی سبزواری، سید عبدالهادی شیرازی و شیخ کاظم شیرازی قرار گرفت. به دلیل هوش سرشار خویش، در کوتاه‌مدت، ترین زمان توانست، درجه‌ای اجتهاد را از آیات‌الله خویی دریافت دارد، آن‌گاه به تدریس سطوح عالی فلسفه در حوزه پرداخت. پشتکار آیت‌الله کشمیری در تدریس به گونه‌ای بود که روزانه 11 کرسی درس اعم از فقه، اصول، فلسفه و ادبیات عرب برای ایشان برپا می‌شد. افزون بر تدریس، پژوهش و نگارش، در سیر معنوی و تهذیب نفس نیز به مراتب عالی دست یافت و صاحب کرامت‌هایی گردید. در پی سخت‌گیری‌های رژیم بعث عراق، به طور پنهانی همراه خانواده، راهی ایران شد و در مرز ایران و عراق، همه‌ی نگاشته‌های علمی ایشان به دست نیروهای امنیتی عراق افتاد. سرانجام این عارف سترگ و عالم برجسته در 18 فروردین 1378 ش پس از طی یک دوره‌ی بیماری در 72 سالگی جان به جان آفرین تسلیم کرد و پس از اقامه‌ی نماز توسط آیت‌الله بهجت، در حرم مطهر حضرت معصومه (س) به خاک سپرده شد.

تأسیس "مذهب دهستان" توسط "مارتن لوت" (1529 م) پروتستان عنوان نهضت دینی در عالم مسیحیت است که در قرن شانزدهم میلادی با هدف اصلاح دینی توسط مارتین لوتر آغاز شد. آغاز قیام مارتین بر ضد کلیسای کاتولیک و استبداد روحانی، بر سر مسئله آموزش گناهان از طرف کشیشان و پاپ بود. لوتر آلمانی نهضت خود را پس از آن آغاز کرد که برخلاف دستور پاپ، کتاب انجیل را به زبان آلمانی

امضای "قرارداد سیفر" (سم) میان عثمانی و متفقین (1920م) جنگ جهانی اول که از سال 1914م آغاز شد و مدت چهار سال به طول انجامید، علاوه بر نتایج سیاسی، نظامی و اقتصادی آن، در عرصه جغرافیایی نیز آثاری برجای گذاشت. ورود دولت عثمانی به صحنه جنگ باعث شد تا برنامه ریزی دولتی و به ویژه دولت استعماری انگلستان به ثمر نشیند و پهناورترین امپراتوری اسلامی در قرون اخیر، روند اضمحلال و فروپاشی را طی نماید. یکی از معاهداتی که این روند را تسریع بخشید، امضای قرارداد صلحی است که متفقین در 11 اوت 1920م در شهر سیفر فرانسه با دولت عثمانی امضاء نمودند. براساس این پیمان که به قرارداد سیفر (سور) معروف شد، دولت عثمانی از حقوق خود نسبت به برخی مناطق اروپایی دست برداشت و از عنوان یک دولت اروپایی حذف شد. تنگه های بسفر و داردانل تحت اداره بین المللی درآمد و استقلال و یا جدایی ارمنستان، حجاز، مصر، قبرس و... از این امپراتوری تأیید گردید. مناطق تحت مالکیت عثمانی در آفریقا و دریای اژه به دیگران واگذار شد. شمار نیروهای مسلح آن کاهش یافته و کنترل گردید. در حقیقت قرارداد سیفر خط پایانی بر سیادت و حاکمیت امپراتوری عثمانی کشید. چندی پس از آن با استقلال مناطق تحت کنترل عثمانی، کشور ترکیه جایگزین این امپراتوری کهن گردید.

ترجمه کرد و درصدد شکستن طلسم تعصبات خشک مذهب کاتولیک بود. با ترجمه آلمانی انجیل و نشر عقاید لوتر، بسیاری از مردم به او گرایش پیدا کردند و علی و ریم؛ رغم مخالفت کلیسای کاتولیک، مارتین لوتر در یازدهم اوت 1529م، تأسیس رسمی مذهب پروتستان را اعلام کرد. لفظ پروتستان به معنی معترض است. این لفظ در ابتدا به چند تن از امرای امپراتوری مقدس اطلاق می شد که در مقابل تصمیم مجلس مینی بر منع هرگونه تجدید نظر در دین، رسماً اعتراض و نامه ای صادر کردند. آیین پروتستان در همه ممالک، اصول آزادی فردی در امور دینی و دنیایی، قضاوت شخصی و تساهل دینی در مقابل اطاعت از سنت و مقامات رسمی دینی را در بر دارد. اساس این مذهب این است که فرد مسیحی فقط در برابر خدا مسئول است نه در برابر کلیسا. پیروان پروتستان کتاب مقدس را بر همین اساس تفسیر می کنند و نظریاتشان درباره اعمال و وظایف کلیسا و آیین های مقدس ناشی از همین دیدگاه می باشد. از حدود پانصد سال پیش تاکنون فرقه های بی ریم؛ شماری در مسیحیت پدید آمده اند. پروتستان ها به رهبری متمرکز عقیده ندارند و برای روحانیت مسیحی ارزش چندانی قائل نیستند. پروتستان ها بسیاری از اعتقادات فرقه های دیگر را رد می کنند و نوعی مسیحیت پیراسته را می پذیرند. از جمله ویژگی های و تفکر پروتستانی، فردگرایی، تأکید بر آزادی فردی، تساهل و مدارا، تکیه بر تولید و گسترش ثروت، عبادت دانستن کار، موهبت الهی دانستن ثروت و ممدوح دانستن آن را می توان برشمرد. آیین پروتستان امروزه عمدتاً در کشورهای شمال اروپا شامل نروژ فنلاند و سوئد و در کشورهای آلمان، انگلستان، فرانسه، سوئیس، مجارستان و بخش های آمریکا، حضور دارند. (رک: 18 اوت)